

האיירה פניך על עבוד

החומר הנשמה של מבקשי ה בארזי הברזי שר רבינו הקדוש רבי נתן מברסלב זי"ע

שמות - וארא שנת השפ"ד

שבת התאחדות לכלל בחורי אנ"ש בארה"ב

בשבת האחרונה שבת פרשת ויחי נערכה שבת התאחדות והתעלות מרוממת בארה"ב עבור קרוב ל-200 בחורי אנ"ש, בהשתתפות המשפיע הרה"ח רבי יעקב נתן אנשין שליט"א.

לא נוכל במסגרת מוצמזמת זו לפרט את כל סדר השבת רק נפרט בקצרה.

כשעה לפני זמן התפילה כבר היה בהימ"ד מלא מפה לפה ב"קאן", כמה בחורים ישבו בהשתפכות על תפילה מליקוטי תפילות "דבש"ע זכני לטעום טעם שבת" והאחר רכון על ליקוטי הלכות, ואילו אחרים עסוקים בשיחת חברים נרגשת.

עם דמדומי החמה התקבצו יחדיו לתפילת קבלת שבת" כאשר ציבור הנאספים מתפלל בהתעוררות הנפש עילאית, וממש ראו בחוש את מאמר רביה"ק "המנין שלכם בוקע רקיעים". לאחר לכה דודי נשאר ר' יעקב נתן שליט"א שיחת הכנה לשבת קודש.

אחר התפילה המרוממת התרוממו הלבבות והציבור פצחו בריקודי שמחה והודאה אשר בסיומן דיבר ר' יעקב נתן שנית והרחיב בדיבורו על גדול הזמימות והפשיטות עליה הזהיר אותנו רבינו עד למאד בפרט לזמר זמירות השבת, הדברים עשו רושם רב על בחורי החמד וניגוני הזמירות היו התלהבות שלא זכורה להשתתפות כזה ואיריקוטי במימות שב"ק.

לאחר הזמירות דיבר ר' יעקב נתן על גדול כוחו של רביה"ק, ולאחמ"כ קמו כלל הבחורים לרקוד לכבוד השבת וריקודי שמחה על נועם גורלינו שזכינו לדעת מאור צח ומצוחצח כזה.

גולת הכותרת היה הקימת צוות" לביל שב"ק, כאשר הבחורים קמו בזריזות ובחיות ובחשק וישבו יחד לגנן ולשורר לקל חי זמירות וניגונים בהתעוררות והשתפכות הלב, כאשר ר' יעקב נתן הרחיב את דיבורו על גדול העבודה של הצוות לילה ובמקם לשונות הלהיב את ליבות הבחורים לקיים את עצה יקרה זו אף בשנות הבחורות ונתן עצות לכך. אחר סדר הצוות מרומם זו נשארו הרבה בחורים ללמוד כל הלילה בהיכל הביהמ"ד!!

באשמורת הבקר הדהרו הנאספים לתפילת שחרית כתיקון, לאחר שחרית מרוממת במיוחד לפני קריאת התורה דיבר הרה"ג ר' חיים אהרן פריעדמאן שליט"א ר"מ בשי"ג מאור יצחק מאנסי, והרחיב את הדיבור שכל דיבור מרביה"ק הוא השגת אלקות שבא ללמד אותנו עצות מעשיות לחיים ולא סתם לימוד בעלמא.

בקידושא רבה לאחר התפילה דיבר ר' יעקב נתן שצריך לחיות באמונה ולדעת להשכל נגיע מה, ואחרי הקידושא רבה הרבה מהבחורים ניצלו את ההזדמנות ויצאו לסדה להשיח לבבם לפני השי"ת.

בסעודת צפרא דשבתא דיבר הרה"ח ר' ראובן ווייס שליט"א, בגדול מעלת דיבור חברים, שכל מה שמקבלים מרביה"ק צריך ללבן ביחד עם החברים ומקבלים דין מן דין ע"י שכל אחד מאיר את הנקודה המיוחדת בו חנו הש"ת בחיבורו, אחריו נשא דברים הרה"ג ר' חיים מאיר ספה בחבורים לקיים את עצה יקרה זו מאנסי, ובדבריו הבעיר את רוב התרגשותו מזה שנישבת כזה רואים בחוש את קיום דברי רביה"ק שאמר "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח".

אחצה"צ התקיים סדר הלימוד והיה קול תורה גדול מאד. בעת רואו דרעין שורה התעוררות מיוחדת עת שרו הזמירות בדיבור חברים ור' יעקב נתן בענין תיקוני ימי השבועיים. לאחר תפילת מעריב והבדלה התקיימו ריקודים סוערים למשך שעה ארוכה להודות ולהלל על המתנה הגדולה לה זכינו.

בחורי החמד התקשו להיפרד ולחזור כאי"א למקום תלמודו כשהם נטלים משבת זו מנות גדושות של חיזוק ועצות בעבודת הבורא.

חזונה של כישוף

כשהטוב שוכח מעלתו, כשיהודי אינו יודע ואינו זוכר עוד שאינו אלא ניצוץ אלוהי, עצם הטוב, אזי סוגרת עליו השכחה, מקיפה אותו בחומת כישוף ומכחישה בליבו את האמת אודות מהותו הטהורה.

גם אנחנו, בגלות האחרונה, בגלל הכישוף, נראים מכווערים, חולים, מלאי פצעים. זהו בדיוק האופן שבו רביה"ק מתאר בתורת "אזמרה" את אותה חזות קודרת ושקרית, החופה עלינו: "ואף כשמתחיל להסתכל באותו הדבר הטוב, הוא רואה שהוא גם כן מלא פצעים ואין בו מתום".

אבל זה רק כישוף, חזות היצונית, הסתרה. "שחורה אני ונאווה" (שיר השירים פרק א' פסוק ה) - "אל תראוני שאני שחרחרות" (שם פסוק ו). אל תסתכלו עלי מבחוץ, "שאינן השחרות משלי". זה רק כישוף, תעתוע היצוני ותו לא. בפנים אני "נאווה" מאד.

אל תראוני! כך אנו צריכים לומר גם לעצמנו: "אינני שחור כפי שזה נדמה. מעבר לשחרות שלי יש טוב קדוש ועליון, הטילו עלי כישוף, אבל אני לא מאמין שהוא המציאות".

מעבר לכיעור היצוני המטעה, השחרות, מסתתר טוב גדול וקדוש מאד, ובו אני מאמין. מאמין, ואחפש ואבקש, ואמצא אותו.

מוכרח להיות. "כי איך אפשר שלא עשה איהו מצווה או איהו דבר טוב מימיו".

בי התייעץ הקדוש ברוך הוא בבריאת עולמו ועם נשמתי נמלך (מדרש רבה רות פרשה ב' סעיף א) עבדו נברא העולם ונוצרו כל העולמות כולם (מסכת סוכה דף מ"ט).

מהותי האמיתית - אור אלוהי, אין סוף טוב, טוב אמיתי, עמוק, טהור.

כל מה שנראה לי חוץ מזה אינו אלא תעתוע היצוני. אינני מאמין בו ואינני רוצה להישאר במצרים. אלך בעקבות משה ובעקבות כל הצדיקים. הם מכירים בערכי האמיתי והם יגלו לי אותו. אפילו אהיה כתינוק חסר דעת, קטן וחלוש, יש לי רועה. הוא "רואה היכן התינוקות קוראים" (תורה רפ"ב בליקוטי מוה"י). הוא יודע מי אני באמת ובו אני מאמין.

"כי כל אחד מישראל הוא בעל כוח גדול לעמוד כנגד כל העולם עם תאוותיהם, רק העיקר שיזכה לידע מכוחו" (ליקוטי הלכות ברכת הריח וברכת הודאה הלכה ד' אות ב).

המדרש מספר, שכשהיו ישראל משועבדים במצרים, לא היו שם שום שומרים שמנעו את בריחתם. הקושי לברוח מהשעבוד לא היה קושי פיזי, אלא קושי רוחני. גדרות תיל לא הקיפו את מצרים וחילים חמושים לא עמדו בגבולות. משהו אחר לגמרי מנע את העבדים מיציאה לחירות. מצרים הייתה מוקפת בחומה של כישוף.

מה הכוונה במילים "חזונה של כישוף"? וכי היה מקום פיזי בו היה נתקל הבורח בקיר מסתורי ובלתי נראה שהיה מעכב בעדו?

חז"ל מלמדים, שכישוף הוא דמיון שמסתיר את האמת, את הטוב, את המציאות האלוהית (מסכת סנהדרין דף ט"ו).

חומת כישוף מצרים הייתה התחושה שהחידו המצרים בלב כל יהודי, שערכו כל ועלבו, שחיינו חסרי משמעות, שאין לו לאן לברוח וגם אין בכוחו לברוח.

כל אחד מישראל הוא בעל כוח גדול לעמוד כנגד כל העולם עם תאוותיהם, רק העיקר שיזכה לידע מכוחו

תגובתם של יוצאי מצרים לניסיונות שעברו במדבר תוכיח, כי רעל הכישוף שהוטל בהם טרם נפא, שהרי ראינו ששכל עת של קושי חזרו והתגעגעו למצרים. "ניתנה ראש ונשובה מצרימה" (במדבר פרק י"ד פסוק ד). איך אפשר להתגעגע למקום שבו שחטו את ילדיך ורחצו בדמם? איך אפשר לרצות ולשוב למקום בו הוכית ונרדפת יום ולילה במשך שנות דור? שלא היית אדון לעצמך, לזמנך, לחיידך?

אין זו אלא אותה חומה של כישוף, שהכחישה בלב כל יהודי את הקשר שיש לו לעולם עליון ולאדון עולם, את הערך האלוהי שלו, את מעלתו האמיתית. אם אין קשר לה' יתברך, אפשר בקלות לחשוב על רע שהוא טוב, על שיעבוד שהוא חירות, "כי אחד כמוני ממילא לא ראוי למשהו יותר טוב מזה".

וכך בדיוק מתאר רביה"ק (ליקוטי מוה"י תורה י"ז) את הדרך בה משכו הגויים את בני עמנו לגלות:

"כשמגברים העובדי כוכבים ומזלות ואינם מניחים לישראל לעשות מצוות, וכן כשמונעין את ישראל מעבודת ה', וכן על ידי שמונעין טובות מישראל, שע"י נכבש הטוב תחת ידם, דהיינו חלקי נשמות ישראל. ובתחילה זה הטוב הכבוש אצלם זוכר שבא ממקום קדוש ועליון מאד, אך אחר כך הם מתגברין על זה הטוב וכובשים אותו תחת ידם. עד שניתפס וניקשר אצלם, עד שהטוב בעצמו שוכח מעלתו".

באמצע הלילה נכנסתי להיכל הישיבה, וצעקתי 'טאטע', הורני דרך האמת...

צחות לילה בישיבה - - הבחורים נמים את שנתם לאגור כוח לעוד יום של תורה, ואילו לבי בוער בקרבי. כשעתיים אחר צחות לילה נכנסתי לבית מדרש שהיה ריק מאדם ופניתי להשי"ת... דיברתי עמו מעומק הלב בתחינה ותחנונים שיווני דרך האמת, 'הדריכני באמתך ולמדני את הדרך אלך בה'...

וכידוע מאמר רביה"ק שכאשר האדם מתבודד אזי מראה לו השי"ת את הדרך אשר ילך בה והמעשה אשר יעשה בבחינת 'רוח הקודש'. ואכן האיר ה' עיני בהארה בהירה ובהרשעה ברורה, שאכן ברסלב זה דרך האמת. זה ברוך אצל, ובכן אני רוצה להתקרב לרביה"ק בהתקשרות שלימה.

כך במשך כמה חדשים התחלתי לעבוד את ה' בשלימות כרצוני ותשוקתי. שהייתי כמה שעות בשדה, התפללתי לה' ועשיתי התבודדות שאלך רק בדרך האמת לאמיתו, הגיתי רבות בספרי רביה"ק ותלמידיו הקדושים והשתתפתי בכמה שיעורים בספרי רביה"ק שהייתי יכול להגיע אליהם, גם התחלתי להתפלל בתשוקה וערצה לזכות לפקוד ציונו הקדוש על ימי ראש השנה, ובשבת קודש אף הלכתי להתפלל בביהמ"ד הנקרא על שם הצדיק והתחברתי עם אנשי...

האם הרבי שליט"א יכול להבטיח לי הבטחה כזו כמו רבי נחמן?

ימי ראש השנה קרבים ובאים ואני אנה אני בא... רצוני עז לנסוע לאומאן אך דא עקא שלא היה לי דרכון וגם ממון לא היה באמתחתי על הוצאות הדרך, אמנם לא אמרתי נואש, וכפי אשר לימדוני רביה"ק התחלתי להתפלל בחזקה על זאת שאני רוצה להגיע לאומאן לציונו הקדוש. בסיעתא דשמיא גדולה הצלחתי להוציא דרכון, אך זה הגיע קרוב ממש לראש השנה, ואז כבר התייקרו עד למאוד הכרטיסים לאומאן, נסעתי לשדה התעופה ונסיתי משם לפנות לחברים וקרובי משפחה להשיג הלוואות וכדומה כדי לקנות כרטיס טיסה, אך כל אלו לא הועילו... לבסוף נתברר לי שהטיסה בה רציתי לנסוע התבטלה כליל עקב תקלה במטוס...

לא ידעתי מה לעשות... התקשרתי לחבר וההוא הציע לי לבוא לקיבוץ הקדוש של אנשי בית המדרש הגדול במאה שערים בעיה"ק ירושלים המתקבצים מידי שנה שם, לפחות להתפלל עם אנשי...

והנה היה לי קשר טוב עם הראש ישיבה שלי משיבה קטנה, שהוא בן של אחד מהאדמו"רים שליט"א שהסתופפתי בצילו הטהור, וכשדיברתי ושחתי לפניו את כל אשר עבר עלי הוא אמר לי שהוא מבין שרציתי לנסוע לרבי נחמן מברסלב על ר"ה, אך עכשיו שזאת לא עלתה ביד אזי עלי לבוא ולשהות בצל הקודש של אביו כ"ק האדמו"ר שליט"א בעיה"ת בני ברק ת"ו. אך אני עמדתי על שלי שאני נוסע לירושלים, כי אם לא הצלחתי להגיע לאומאן אני רוצה לפחות להיות בקיבוץ של ברסלבער חסידים. התווכחתי עמו בדרך כבוד שעה ארוכה, כי הוא טען בכל תוקף שאני חייב הכרת הטוב למקום בו גדלתי והייתי לאיש, ומה גם שאני נצרך לשושלת האדמו"רים של אותו חצר, לכן אני צריך להמשיך לדבוק בדרך זו ולפחות להשיב טובה להתפלל במקום ממנו באתי, ואני לעומתו טענתי שאני חפץ להתפלל במנין של אנשי הצדיק אשר רבה מעלתה.

עד שאמר לי הראש ישיבה שליט"א שבאם אני בא להתפלל עמם הרי זה מיסב צער רב לבאוי כ"ק הרבי שליט"א, בכך שנכח לשושלת הקודש אינו חפץ להתפלל איתם. כששמעתי כזאת אמרתי לו שאני רוצה ששום אופן לצער את הרבי שליט"א, ובפרט שאנחנו משפחה, ועוד זאת שיש לי הכרת הטוב גדולה אליו שהשקיע בו רבות בשנות נעורתי - ואכן עד היום יש לי קשר טוב מאוד עם הראש ישיבה ועם הרבי, אשר הם יראים ושלמים צדיקים ועובדי ה' באמת - אמנם שאלה לי

מבקשי השם שמצאו מנוח בצל רבינו הקדוש

בציון המדתי

מוה"ר אלחנן שלמה פערער הי"ו - חיפה

המכשף במדינת 'הודו' שראה שיש נשמה בעולם העליון שמלווה את היהודי

בקהילה קדושה בעלזא

נולדתי בירושלים אצל משפחה של בעלי תשובה, אבי ואמי שיחיו עזבו את מנעמי העולם למען האמת הצרופה, והקימו בית נאמן לה' ולתורתו, בניס יראים ושלמים. הם שלחו אותנו למוסדות שמדברים באידיש, ורוב בני המשפחה למדו בישיבת בעלזא ומצאו את עצמם חלק כחלק מקהילה קדושה בעלזא.

שימשתי בקודש אצל כמה אדמו"רים וצדיקי הדרך

השי"ת יזכני שבמשך כל השנים הייתי מבקש וחותר אחר קירבת אלקים, הרגשתי שיש עמקות ונעימות בעבודת ה' שעדיין לא הגעתי אליה, ומה גם אשר חונכתי מבית אבי שאחד מהיסודות אשר עליהם מושתת עבודת ה' הוא ההתקשרות לצדיקים, לכן הייתי הולך להסתופף בצל הרבה מצדיקי הדרך. מרוב השתוקקות להיות קרוב אליהם זכיתי גם לשמש בקודש אצל ארבעה אדמו"רים במשך השנים, אני רוצה לפרט את שמותם כמובן, אך זאת אוכל לומר שהייתי גם משבי"ק אצל כ"ק אדמו"ר רבי ישכר דב האגער מסאווראן זצ"ל, שכידוע היה תלמיד חכם גדול ועובד ה' מופלג, ממש חד בדרא, והוא היה מגדולי אוהבי דעת רביה"ק והירבה לצטט מדבריו הקדושים. הוא אמר לי בפירוש שהיום אין שום התנגדות, וזכה גם לפקוד את ציונו הקדוש של רביה"ק באומאן ולומר שם 'תיקון הכללי'.

בנעורתי לא שמעתי מאומה על ברסלב, וכפי רוב ההמון הבטתי עליהם כעל אנשים מוזרים. השייכות הראשונה שלי לברסלב היה באחד הימים בשנות הישיבה קטנה, כאשר אחד נקש על דלתות ביתנו ו"מכר" אותיות לספר תורה שנכתב לכבוד נשמת רביה"ק רבי נחמן מברסלב ז"ע, מסרתי לו כמה שקלים מחסכונותי וקניתי אות בספר תורה.

אם חשבתי שבוה הסתיים הענין הרי שלא העליתי בדעתי איזה "עסק" עשיתי אז... בלי שום הסבר התעורר אצלי מני אז השתוקקות לרביה"ק, פשוט רציתי להיות מקושר אליו - הגם שלא היה לי מושג מה זה אומר בשבילי...

שחקן כדור-רגלי שנעשה עובד השם אמיתי

בישיבה קטנה למדתי בישיבה כלל חסיד, ובשיעור שלי היו כמה בחורים המקושרים להאי נחלא קדישא, נחל נובע מקור חכמה, ושמותי אל לבי וראיתי שהברסלבער בחורים הם עובדי השם באמת, התפילות; לימוד התורה; היראת שמים; הכל יותר מרומום. ולמשל, אחד מהם היה תמיד הראשון שישב בהיכל הישיבה בתחילת הסדר ולמד בהתמדה טרם בואם של שאר הבחורים. ועם הזמן שמת לב על גודל האהבה אשר ביניהם, אז הבנתי שיש כאן נקודה אמיתית, הבנתי שמונח כאן משהו יותר עמוק.

פעם אחת בשב"ק החלטתי ללכת להתפלל בברסלב, לראות במו עיני איך נראית תפילה אצל אנשי הצדיק באחד מבתי המדרש של ברסלב, והגם שהדרך עד לשם הייתה במרחק של יותר משעה הליכה, לא מנעתי את עצמי מכך, השכמתי בבוקר והלכתי עד לשם.

ואז ראיתי תפילה מה... התפללו שם בכזה התלהבות וקדושה, והורני שעיני צדו דמותו של אחד מהמתפללים, יהודי הדור וירא אלקים, אשר תפילתו הייתה בהשתפכות הנפש מצד אחד ובישוב הדעת מופלאה מצד שני, ואחר התפילה דיברתי עם בנו וסיפר לי שטרם חזרתי בתשובה היה אביו שחקן כדור רגלי זה ממש הדליק אותי! מהו הכוח המופלא שיכול להעלות מבירא עמיקתא כזו למעלות רמות כאלו של ערליכקייט וישוב הדעת? אין זה אלא כוחו הגדול של צדיק האמת שפועל כל זאת!

כאשר אבי ראה שאני נמשך לברסלב היה לו התנגדות גדולה על זה. שמעתי בקולו והיה לי תקופה שאכן לא היה לי שייכות לרביה"ק, במימיו פשוט ביקשתי מחילה מרביה"ק בעת ההתבודדות, ואמרתי שאני מבקש מחילה על שאני יכול להמשיך להרות את צמאוני ממעיין החיים היות שיש לי מניעות גדולות... וכבר השלמתי בדעתי שלא אוכל לעולם שוב להתקשר לרביה"ק ולספריו הקדושים.

אמנם בחסדי האל-י' עליתי ללמוד בישיבה גדולה מחוץ לעיר מגור, ועל אף שבישיבה לא היה ברסלבער בחורים - כי אם מעט מזער כמה בחורים שהיה להם איזה שייכות מועטת, כגון אמירת 'תיקון הכללי' בהצנע לכת וכדומה - אך השי"ת ריחם על נפשי לקרבי ולספחני בנחלת עבדי ה' בדרך נפלא.

הנשמה בקרבי הכמעט כבויה - גדלקה!

היה בחור אחד מחוץ לישיבה שביקש ממני ללמוד איתו בזמן הפנוי, ואכן קבעתי עמו חברותא ללמוד מידי פעם. ביום מן הימים הוא דחף לי ביד ספה"ק 'השתפכות הנפש', והיות שידעתי שהוא מספרי ברסלב היה לבי ירא וחרד ללמוד בזה מחמת ההתנגדות...

אמנם כדי שאוכל לשמוח את לבו של החברותא שנתן לי את הספר, הוכרחתי ללמוד מעט שאוכל לומר לו שלמדתי בספר שהעניק לי במתנה, וכך התחלתי לעיין בזה, במחשבה שתוך כמה דקות אסיים ותו לא מידי...

כך התחלתי ולמדתי שורות בודדות בספה"ק 'השתפכות הנפש'... יצויץ האש אשר נותרו בלבבי הובערו! הנשמה בקרבי הכמעט כבויה - נדלקה! הרגשתי ממש אש! הרי במשך כמה שנים אני מנסה בכל דרך למצוא דרך להעמידי בקרן אורה, והנה כמה שורות בודדות מדליקים את לבי... הרגשתי כאן מה שלא הרגשתי בשום מקום אחר... הצדיק הזה נותן לי דרך לבוא לשלימות נפשי למלאות תפקידי בזה העולם... מה לי לתור ולחפש יותר? האוצר נמצא כאן ליד...

ניצחון קדישין

אונזערע לייט פלעגן האבן א פושקע און געבן צדקה פארן טון א יעדער זאך, פארן עסן, פארן שלאף, פארן ליינען קריאת שמע, אז מען איז אויפגעשטאנען אויף דערנאכט, פארן בענטשן וכו'.

דער רבי זאגט דאך (לקמ"ד תנייט ז'): "צדקה מאכט א פתח". אז א מענטש דארף גיין טוהן א דבר שבקדושה, און ער גיט צדקה פרייער, מאכט עס אים א פתח, עס עפענט אים אויף, עס ווערט גרינגער.

הגה"ח רבי לוי ציוק בעניני דב"ח, טעם הקים, קבו

הציון הרגשתי כסופים עילאיים ותאוות נפש להשי"ת ולצדיק האמת, התחלתי פשוט לבכות מרוב התרגשות והתרוממות... הרגשתי שהגעתי אל היעד אליו נכספתי כל השנים... הגעתי לצדיק שיכול לתקן אותי, שמדריך והולך אתי בכל מקום ובכל מצב, לסעודי לקרבני באמת להשי"ת.

דוגמא לדבר אציון עובדא מופלאה אשר הייתי עד לה: הייתה תקופה שהייתי בקשר עם בחור אחד שנפל למקומות נמוכים וחשוכים רח"ל, וניסיתי לעזור לו בכל מיני דרכים, וכעבור יותר משנה מאז שדברתי עמו פגשתי בו שוב, וראיתי על פניו שנתנה לטובה, וסיפר לי שהוא התקרב לברסלב, והוא נסע לאומאן, ומאז הוא כבר לא יכול לעשות את העבירות שהורגל בהם... הוא פשוט לא מסוגל... הוא מרגיש שרביה"ק שומר עליו ואלא מניחו לעשות הרע בעיני ה'... מי ראה כזאת מי שמע כאלה...

עוד זאת שמעתי סיפור נורא על אחד שנפל מאוד והלך מדחי אל דחי עד שהגיע לכל מיני מקומות בעולם אשר הם מקור הטומאות רח"ל כמו הרדו וכדומה, והלה היה פעם אחת באומאן ואמר שם 'תיקון הכללי', ומאז הוא הרגיש שעל אף שרצונו לעשות ככל העולה על רוחו אין הוא מסוגל לכך...

פעם הלך בהדו לאיזה גוי שמשמש בכל מיני כוחות הטומאה, ושאל אותו למה אינו יכול לעשות את מה שהוא רוצה, והוא אמר לו שהוא רואה ע"י כוחות הטומאה שיש איזה נשמה מעולם העליון שמלווה אותו ושומרת עליו שלא יפול...

הספר ששומר על הלב היהודי שיפעום כראוי...

ומה גם אשר זכינו ברכוש עצום שהוא ספה"ק 'ליקוטי תפילות'. הלא רביה"ק אמר "גאר מייך זאך איז תפילה - ואני תפילה", הספר המופלא הזה שומר על הלב היהודי שיפעום כראוי! שלא יבלה האדם את ימי חייו על הבלי עוה"ז, הוא מעורר את לב האדם לחשוב על התכלית ולעשות את הראוי לו לעשות בלב עת ורגע!

ואכן העצה היעוצה לכל מקורב חדש ומבקש ה', הוא העצה שהאיר לי חברי בשנות נעורי, תתפלל להשי"ת בתמימות ובפשיטות שינחה אותך בדרך האמת, וכבר תראה מה יצא ממך... זה יעבוד לבד... כי כל יהודי ששומר תורה ומצוות הוא אמת, אבל יש 'אמת' ויש 'אמת לאמיתו', ואם תבקש מהשי"ת את האמת לאמיתו תראה כבר בעצמך הדרך אשר תלך בה.

אומנותו, השני הוא בעל-בית העובד לפרנסתו, השלישי גדל מנעוריו בין כותלי בית המדרש ואילו הרביעי הוא בעל תשובה, אחד מחסידות זו ואחד מחסידות אחרת, כל אחד מוסיף חן ויופי לבית ה'. ואכן הדבר המקשר ביניהם הלא הוא נקודת הצדיק שהוא הבריה התיכון המבריא מן הקצה אל הקצה, אגן בחיבתוהא תליא באהבה גדולה ובהתקשרות לרביה"ק.

בחיפה יש ב"ה מקומות נפלאים להתבודדות, באזור כרמל ואף בשכונת הדר - שאני גר בה, אמנם באזור כרמל אפשר לעשות התבודדות ולצעוק אל השי"ת ממעמקי עבות היער בלי מניעות, כי אין בניינים מסביב השומעים את הקול.

כוח עילאי ורוח החיים של הצדיק המנשב בכל תיבה ובכל שורה

הייתי מדמה את ההבדל בין מה שהכרתי אצל הצדיקים אצלם הסתופפתי מקודם לבין מה שקיבלתי אצל רביה"ק, כמו ההבדל בין מטוס לחלילית: אדם רוצה להתרומם; להתקרב להשי"ת, לתקן את נשמתו; להתגבר על היצר; להתקדש ולהיטהר; להתגבר על תאוות העולם; היכן בעולם מקבלים כלים מופלאים כאלו כמו שמקבלים אצל רביה"ק? הרי רביה"ק ממשך בספריו הק' עצות נפלאות ותורות ממקום גבוה אשר עין לא ראתה.

ומה גם העצות המופלאים המונחים בספרי רביה"ק הלא אין לשער ולבאר רב כוחם, כוח הצדיק המונח בהם, כשאתה לומד 'ליקוטי מוהר"ן' אתה מרגיש שיש כאן כוח עילאי ורוח החיים של הצדיק המנשב בכל תיבה ובכל שורה.

וכמו למשל על ענין התבודדות, הרי ענין זה מובא גם בשאר ספרי קודש רבים, ספרי חסידות וספרי מוסר, גם האורחות צדיקים והחיד"א ועוד מביאים בספריהם הק' על מעלת התבודדות, אך האש קודש שמבעיר את הלב לכל זה נמצא דווקא בספרי רביה"ק, והוא הצדיק הנותן כח לאנשיו לילך בדרך זו בפועל ממש! וזה מה שהרגשתי כשלמדתי לראשונה בספה"ק 'השתפכות הנפש', למדתי אך כמה שורות בודדות על תפילה להשי"ת, אולם כוח המאורי אור ושלחבת אש קודש המונח בתוך הדיבורים הם הם אשר הבעירו בי תבערת הקודש להתקרב אל השי"ת.

הרגשתי שהגעתי אל היעד אליו נכספתי כל השנים

זאת ועוד, זכינו במתנה גדולה עד למאח: הציון הקדוש! מי שרק נכנס לציון הקדוש יכול להעיד על ההרגשה הנעלה והתרוממות הנפש שמרגישים שם. כשאני נכנסתי בפעם הראשונה לציון הקדוש ורק דרכתי ברגלי בחצר

אליו, שאלתי אותו בכנות ובפשיטות: האם הרבי יכול להבטיח לי כזו הבטחה כמו רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א, שהוא לוקח אחריות עליו ועל נשמתו, וגם אחרי מלאות ימי ושנותי יביא אותי לתיקוני הנצח? האם הוא יכול להבטיח לי כזאת?

וכשהיב לי בכנות שאינו יכול לומר שהרבי יכול להבטיח כזה דבר, אמרתי לו אם כן מה אתה רוצה ממני? תבין אותי... אני צריך אחריות על נשמתו...

וכיון שאמרתי זאת בתמימות וביותרת הכבוד ולא מתוך חוצפה ועזות חלילה, הוא שמע את נקודת האמת שבדבריי והבין אותי, וכך חתם את דבריו שהוא מכבד את רצוני וברכני שאסע בשלום ובשמחה, והפטר שאספר לו אח"כ איך היה שם...

וב"ה זכיתי אז לראשונה בחיי להשתתף בקיבוץ הקדוש של ראש השנה עם אנ"ש, והיה בהתרוממות הנפש עד למאוד.

רביה"ק - השדכן הטוב ביותר...

כידוע אמר רביה"ק שבאים אליו והוא השדכן, וזאת ראיתי על עצמי; תיכף אחר ראש השנה זכיתי לבוא בברית האירוסין עב"ג בת למשפחה יראת ושלמה המקושרים לרביה"ק בכל לב ונפש, ובי"ה זכיתי להקים בית נאמן בישראל בעיר חיפה על אדני התורה והיראה, בית העומד ומושתת על יסודות איתנים כפי אשר לימדוני רביה"ק.

אני מודה ומשבח לבורא ב"ה על הטוב שגמל עמי עד שהגעתי הלום, ב"ה על כל אותם השנים שעל אף שלא זכיתי עדיין לאור דעת רביה"ק - ואפילו סברתי שאיני יכול כלל להיות מקורב לרביה"ק - עכ"פ התפללתי תמיד והבעתי את רצוני העז לעבוד אותו ית' באמת ובלב שלם, ואף זאת בזכות בחור אחד המקורב לרביה"ק אשר הייתי משוחח איתו רבות בבחורותי על ברסלב ודרך רביה"ק, וכדרך הצעירים הייתי מתווכח עמו על כל זאת, ותחת אחד השיחים אמר לי: הקשב נא אלחנן, איני יכול לשכנע אותך להיות ברסלב/ערי חסיד וכי זוהי דרך האמת, אבל אתן לך עצה טובה בתור ערליכער בחור, תתפלל לה' תמיד בכל עת שאתה רוצה לעבוד את ה' באמת - אבל באמת, ואז תראה כבר מה יגדל ממך...

ואני באמת לקחתי את העצה הזאת ללבי, ובי"ה ראיתי מה יצא ממני לבסוף... שבי"ה זכיתי להתגבר על המניעות בחסדי האל- ולהתקרב לרביה"ק, ולבנות את בייתי על אדני התורה ודעת דקדושה.

האור של רבינו בעיר 'חיפה'

בסמיכות למקום מגורי שוכן בית הכנסת הנקרא על שם הצדיק, היופי והחן שבו הוא יופי הגוונים של מתפללי בית הכנסת; אחד הוא אברך כולל אשר תורתו

פול מיט רגשי הכרת הטוב

די טעלפאן לייז וואס האט געטוישט מיין לעבן

פאר'גט נאך...

הרה"ח רבי שאול סירוטה שלי"א

הרי אנשי כנסת הגדולה סידרו לנו שלש תפילות ביום בו נכללות כל הבקשות הנצרכות, ולמה אם כן צריכים להוסיף ה'התבודדות'?

ואם אמנם רב תוקף כוחם של ג' תפילות שבכל יום, ובודאי הוא תיקון נפלא ונורא מאוד המוכרח לכל יהודי באשר הוא שם, אמנם נגד טומאה גדולה זו של שער החמישיים מוכרחים אנו לעצה זה של התבודדות!

רבי נתן אומר שם שזה עצה קלה וגדולה שה'כל יכולים לקיימה, כי יכולים לזכות לתשובה ולחיי העולם הבא ע"י הדיבור לבד!

וכידוע פירושו של הגה"ק מטשערין ז"ל עה"פ (דברים כב. ד) 'על דבר אשר לא צעקה' שעיקר דין וחשבון שניתן לעתיד לבוא הוא שיכולת לצעוק ולהינצל.

ורבי נתן מסיים שם (אות יח) שיש התגברות גדולה וחזקה מאוד להרחיק את האדם מתשובה, ואנשים אין להם אפילו ההתעוררות לתשובה, והש"ת אינו מבקש מן האדם רק קחו עמכם דברים ושבו אל השם, איני מבקש מכם אלא דברים, **כי באמת הכל מאיתו ית', ואין הש"ת חפץ רק הרצון וההתעוררות וההשתדלות אחר האמת, זה מה שה' תובע מאיתנו! וזה יהיה התביעה על כל אחד, וזה הזכייה של כל אחד, אם יקיים עצה נוראה זו, שהוא תרופת הנפש היחידה בדור הזה!**

וזאת מלבד מה שגילה לן רביה"ק (ליקוט ח"ב סי' צ"ז) בצד המעלה בהתבודדות שאין קטרוג עליה וז"ל ק:

והיא זוהמא נוראה, אך שער החמישים של הטומאה לא נתגלה בעולם עד עקבתא דמשיחא, כי הוא כוח טומאה גדול ונורא מאוד, וכפי שענינו ראות איך שהבעל דבר מניח את עצמו על כל אחד ואחד להטרידו כל ימי חייו, בכמה וכמה מיני אופנים אשר לא שערו אבותינו, וכלשונו הטהור של רבי נתן שם "כי הגלות של עכשיו נמשך מבחינת שער החמישים של הטומאה רח"ל, וא"א לצאת משם כי ע"י נפלאות מיוחדות של ה', וע"י זה הגלות האחרון הכביד מאוד מאוד ונתארך מאוד בעוונותינו הרבים, וע"ז נאמר ותרד פלאים עד מתי קץ הפלאות". ומבואר שם שעיקר הוא גלות הנפש, מה שאנו רחוקים כל כך מאבינו שבשמים!

וממשיך רבי נתן לבאר שמפני שבזמנינו נתחדשה הטומאה הנוראה הזו לכן "עכשיו כל תקוותינו רק ע"י אמיתת העצות הקדושות והתמימות הנמשכים מהתנוצצות משיח", כי יש עצות של משיח, והם עצות משער החמישים וקדושה, וככל שמתקרבים יותר לבית המשיח, אזי מצד אחד מתגברות צרות הנפש יותר ויותר, אמנם מאידך גיסא התנוצצות העצות של משיח גם כן גדלים והולכים.

ועיקר העצה של משיח - ממשיך רבי נתן בנוגע דיבוריו ומגלה - הוא העצה של דיבור! העצה של תהילים! של התבודדות! **זוהו העצה היחידה והדרך היחידה לעמוד נגד שער החמישים של טומאה!** ע"י ש בעומק דבריו בהסבר נפלא שאין כאן המקום להאריך למה זהו עיקר העצה של משיח יעו"ש.

בעקבותא דמשיחא יתחזק קליפה וטומאה משונה ונוראה שלא נתנסו בה מימות עולם, וכפי שענינו ראות איך שהבעל דבר מניח את עצמו על כל אחד ואחד להטרידו כל ימי חייו, בכמה מיני אופנים אשר לא שערו אבותינו

"עוד שמעתי בשמו לענין מעלת השיחה בינו לבין קונו, שאמר **שעל תפלות ותחנונות ובקשות הסודות מכבר, כבר יודעין מהם כל המחבלים והמקטרגים, והם אורבים על הדרכים של אלו התפלות, מחמת שידועים מהם מכבר, כמו, למשל, על הדרך הכבושה, הידוע ומפורסם לכל, שם אורבים רוצחים וגזלנים תמיד, מחמת שידועים מדרך זה כבר, אבל כשהולכין בנתיב ודרך חדש, שאינו נודע עדיין, שם אינם יודעים לארב כלל, כמו כן לענין הנ"ל, כי השיחה שמדבר האדם עצמו בינו לבין קונו, הוא דרך חדש ותפילה חדשה, שהאדם אומרה מלבו מחדש, על כן אין המקטרגים מצויים כל כך לארוב. ואף על פי כן הזהיר מאד גם על אמירת שאר תחנונות ובקשות, כמבואר בדברינו כמה פעמים."**

מדבריו נוכח ללמוד דבר נורא, שהתבודדות הוא דבר שאפילו על הפחות שבפחותים אין קטרוג, כי אין יודעים באיזה דרך יבוא התפילה! **אשרינו מה טוב חלקינו!**

ניתן לשמוע השו"ת בטוב טעם ודעת בקו המערכת, שלווחה 9:7:2

מדבריו למדנו שאך זהו העצה להחזיק מעמד בעקבתא דמשיחא! זהו העצה של משיח! **זהו המציאות ואין תקווה אחרת!** עכשיו כל תקוותינו רק על ידי אמיתת העצות, לדבר הרבה לפני הש"ת ולשיח לפניו כל המעברים וכל הענינים העוברים עלינו, ולהרבות באמירת תהלים ובדיבורים קדושים של תפילות שנתחדשו לבד שלש תפילות קבועות, כי רק בזה אנו יכולים לעמוד בקשרי המלחמה נגד השער החמישים של הטומאה.

וממשיך רבי נתן בלשון קדוש ואומר: "ומי שילך בדרך זה בודאי יזכה לעולם הבא, כי ע"י עיקר התשובה וההתקרבות אליו ית' מכל מקום שהוא, והיינו אע"פ שאינו זוכה להתייעג ולטרוח בעבודתו ית' כמו הצדיקים הכשרים וחסידים שלפניו, שאפילו הקטן שבהם יגעו וטרוחו מאוד מאוד בתעניתים וסגופים רבים מאוד, **אעפ"כ אם לא ינוח את עצמו ליפול לעולם ויחזיק את עצמו לדבר עכ"פ תמיד לפני הש"ת בצעקות תחינות בקשות הרבה, בודאי סוף כל סוף ישוב להש"ת!"**

זכינו לדעת שכאשר עינינו ראות התגברות הסטרא אחרא באופן מבהיל של שער החמישים דילה, שוב אין מה להתחכם - זהו העצה! זהו העצה של משיח שעל ידה אפשר לתקן הכל!

בראש הדברים יש לחדד כלל גדול בענין זה, הגנה בדעת רוב האנשים מצטייר ההתבודדות כעבודה, עבודה ומעלה עליונה וגדולה מן הכל, אמנם האמת הוא כפי שמגדירו רביה"ק (לב סימן כה) ומורנו הרה"ק רבי נתן זיע"א מאריך בזה רבות, **שהתבודדות הוא עצה! עצה ותרופה לחולה הגדול ביותר! עצה שנתגלה ע"י הרופא הגדול ביותר!**

ובכן, כאשר מקבלים עצה ותרופה מרופא אין שואלים למה נתן עצה זו ולא הסתפק במשהו אחר, ומשל למה הדבר דומה, לאחד שבא לפרופסור בעל שם עולמי אשר רבים שוחרים לפתחו, וכאשר הפרופסור אומר לו שלרוב חוליו צריך לנתח, פונה אליו החולה ושואל "למה צריך ניתוח, אני יכול לקחת מעדעצ"ן לרפואה, מה שנמצא באמתחת כל אחד", הרי דבריו ללעג ולקלס, כי מה מבין הוא ברפואה נוכח הפרופסור הגדול.

כך ויותר מזה הם פני הדברים, אנו מתמודדים בחולי הנפש, חולים המרים ובפרט כעת בחולאים הנוראים שהתחדשו בעקבתא דמשיחא, וכאשר רביה"ק מגלה, שצדיק אמת יודע את העצה והתרופה לחולי הנפש, מה לנו לשאול ולהתעמק למה צריכים להגיע לזה?

הלא אנו חלופי הדעת אין משיגים אפילו חוט השערה משיחת חולין של רביה"ק, וכידוע מה שאמר רביה"ק לתלמידו הר"ק רבי אהרן דער רב ז"ע "אחלי שאחרי התחיה תזכה להבין את השיחת חולין שלי", וא"כ מה רחוק ונשגב מבינתנו להבין מחשבותיו ועצותיו, ובפרט עצה הזאת שרביה"ק התבטא עליה שהיא עצה הכללית! שהיא המעלה העליונה מן הכל!

עלינו לתפוס בשתי ידיים את העצה הכללית הזאת שניתה לנו ע"י הרופא הגדול! להודות ולהלל לה' שאנו יודעים מה!

וכפי שהרה"ק רבי אברהם ב"ר נחמן ז"ל אומר שאם רופא היה נותן רפואה היו מדקדקים ביותר לעשות בדיוק כמו שאמר, בלי לשאול למה, וכ"ש כאן בחולי הנפש, כי אי אפשר להשיג ולהבין דברים פי מליון יותר קטנים מזה.

וכשרביה"ק פסק בספרו הקדוש ליקוטי מוהר"ן (ח"ב סימן ק) **"כאטן ועד גדול לא אפשר להיות איש כשר באמת כי אם על ידי התבודדות!"** זהו הרפואה היום! זהו העצה ואין בילתה! ואין מה לדבר ולהתערב בזה!

אמנם כדי לסבר את האוזן ננסה להסביר קצת למה מוכרחים להגיע לעצה זו ובפרט כהיום הזה, אך עלינו לדעת שהמציאות האמיתית רחוקה ונשגבה מדעתנו.

מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א מבאר ב'ליקוטי הלכות' (הלכות קריאת שמע הלכה ה) שבעקבותא דמשיחא יתחזק קליפה וטומאה משונה ונוראה שלא נתנסו בה מימות עולם! ואפילו במצריים שהיינו שקועים במ"ט שערי טומאה,

<p>על הטוב זכר</p> <p>מהר"י נחמן</p> <p>שפירא</p> <p>הושלם</p> <p>שתים 500 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בנדו למז"ט</p> <p>יאלה ה' כל משאלת לבי לטובה</p>	<p>על הטוב זכר</p> <p>מהר"י ראובן</p> <p>שיף</p> <p>הושלם</p> <p>שתים 500 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בנדו למז"ט</p> <p>יאלה ה' כל משאלת לבי לטובה</p>	<p>על הטוב זכר</p> <p>מהר"י יוסף</p> <p>בלומשטוק</p> <p>הושלם</p> <p>שתים 500 גליות</p> <p>להגל שמחת בני החתן חיים שיחי</p> <p>יאלה ה' כל משאלת לבי לטובה</p>	<p>על הטוב זכר</p> <p>מהר"י ישראל</p> <p>שווארטץ</p> <p>בית שמש</p> <p>שתים 500 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בני למז"ט</p> <p>יאלה ה' כל משאלת לבי לטובה</p>	<p>על הטוב זכר</p> <p>מהר"י אהרן</p> <p>לייפער</p> <p>הושלם</p> <p>שתים 500 גליות</p> <p>להגל הכנסת בני החתן כבוד נתן שיחי</p> <p>יאלה ה' כל משאלת לבי לטובה</p>	<p>על הטוב זכר</p> <p>מהר"י יעקב</p> <p>לייב שפירא</p> <p>הושלם</p> <p>שתים 500 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בנדו למז"ט</p> <p>יאלה ה' כל משאלת לבי לטובה</p>	<p>על הטוב זכר</p> <p>מהר"י דוד סופר</p> <p>הושלם</p> <p>שתים 500 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בני למז"ט</p> <p>יאלה ה' כל משאלת לבי לטובה</p>	<p>על הטוב זכר</p> <p>מהר"י יוזשעף</p> <p>הושלם</p> <p>שתים 500 גליות</p> <p>להגל שמחת נישואי בתו למז"ט</p> <p>יאלה ה' כל משאלת לבי לטובה</p>	<p>על הטוב זכר</p> <p>מהר"י איתמר</p> <p>לייפער</p> <p>הושלם</p> <p>שתים 2000 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בתו למז"ט</p> <p>יאלה ה' כל משאלת לבי לטובה</p>	<p>על הטוב זכר</p> <p>מהר"י איתמר</p> <p>לייפער</p> <p>הושלם</p> <p>שתים 2000 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בתו למז"ט</p> <p>יאלה ה' כל משאלת לבי לטובה</p>
---	--	--	---	---	--	---	--	---	---